

Княжество Онгъл - Made in Bulgaria

Арх. Миломир Богданов заклева новите си поданици от град Балчик

То вече се намира между Хърватия и Сърбия/АО Войводино/и има площ, колкото софийската Боровица градина. Мястото засега е с песнопойни птички, ромолящи ручейчета и пренаселено от зловещи мини, поставени при конфликта между двете държави. Вече 15 години, нашите Балкански съседи неискат да я разминират, а гореспоменатите държави нямат претенции за тази площ. Така стана, че миналия месец пред бачишката църква "Св. Никола" се запознах с арх. Миломир Богданов,

който се оказа княз Миломир Първи и с Указ от 24 май т.г. е основал на въпросната територия княжество с емблематичното име за всеки българин-Онгъл. Тържествено обяви, че неговите поданици са 34% софиянци, руснаци, сърби, унгарци и бях свидетел, когато и балчишки жители станаха негови поданици... Негово Величество /така ми заповяда да го наричам/ заяви, че търси министър на финансите и православен епископ, а столицата ще бъде твърдината Рид,

в която вече има шеф на кабинета му и екоминистър. Дори вече е признат от пет новосъздадени държави, с които поддържат дипломатически връзки. Мераклиите за гражданство трябва да имат определени качества, както и образователен ценз. Законите ще са Десетте Божии заповеди и заветите на нашия Апостол- Васил Левски, който лелее "чиста и свята Република". Не знам защо Н.В. Миломир Първи заяви, че ще е княз на монархия. Ние носим срама от последната

монархия-две национални катастрофи и тяхното бродещо из Европа отроче. "Монархия сме" - това е заявил княз Миломир пред по-големия ни брат - софийския "Телеграф". Княжество Онгъл има национален флаг, подобен на българския, но цветовете са разположени по диагонал, а официален език ще е старобългарският. Разполага с герб, химн и учреден орден за заслуги "Дунавска звезда". За ужас на военната индустрия-бъдещото княжество няма да има армия. В балчишката му лятна рези-

денция, която се намира на ул. "Етър" в нашия квартал "Гемеджи", беше дадена клетва, заснета и препратена по Интернет. Бяха получени благороднически титли, с такава се сдобих барон Димитрий и дукеса Елена Къркелева. С мен сподели /съжалявам, че не записах разговора-ошашавах се/, че вече си имат и парична единица-левъ. Ще се секат дори златни монети с герба на царска България, а златото ще закупи от Лихтенщайн. Попитах Н.В. Миломир Първи откъде ще намери пари, за да купи злато. Той замълча, вероятно, защото

Княз Миломир I и съпругата му. Фото: Личен архив

"мълчанието е злато". За любопитните балчишки спомена, че вече си имаме и островна държава на българина Владимир Балканов, която се нарича Нова Атлантида-съставена от пемза на изригнал вулкан, някъде в Южна Америка. Трябва да знаем, че освен ЕС на континента ни има и Дунавски съвет, който е одобрил идеята да се съберат поданиците на голяма валсов бал в София. На сбогуване пожелах на Н.В. Миломир Първи с новото си правителство да преодолее житейските терзания, показвайки връзка-

та между спокойствие и житейска мъдрост, изисканост придружена със сигурност, личен авторитет и релефна традиция. Тези три неща да ги претвори в едно, неща, които в истинската България вече четвърт век се мъчим да постигнем. Н.В. със сабя на кръста и препасана червена лента през рамо ме гледаше озадачено, есента беше сложила краски върху нашето "Гемиджи" и го беше превърнала в акварелна приказка, само не чух след всичко това княжеското "Алелуя, алелуя..."
Георги ЙОВЧЕВ

За един друг, различен свят, ни разказва млад студент по политология

За младия студент по политология във ВТУ „Св.Св. Кирил и Методий“ Константин Костадинов, дръзнал да види „белия свят“, озоваването в Америка е културен шок, макар да е бил подготвен, че отивайки с осигурена виза ще работи и ще има възможност после да си подари екскурзии за запознаване с неизвестното. Още с пристигането си в Бостън вижда контраста на ориенталския ни манталитет на фона на американската действителност. „Животът у нас е много бавен, там динамичен, задължано бърз. Хората тук са по-сърдечни, искрени, а там с вечна усмивка и поздравни, но лицемерни.“ Програмата за културен обмен между студенти в целия свят „Work End Travel USA“ се харесва на Константин, защото за младите хора има прекрасна възможност да са самостоятелни в решенията си и като проявяват находчивост да опознаят непознатата страна Америка; реално да почувстват американската свобода, без да са освободени от отговорност; да разширят кръгозора си като пътешественици; да развият своите комуникативни способности като започнат да говорят по-добре английски език в естественото езиково обкръжение, в което се намират; да намерят приятели от всички краища на планетата, които пристигат в САЩ по същата програма; да получат „стартов капитал“ по време на програмата; да премислят жизнените си принципи и определят новите си приоритети; да посетят прекрасните паркове, атракции, развлечения, да видят със

свои очи Статуята на Свободата, Гранд Каньон, Капитолий, Бруклинския мост и други незабравими места в САЩ; да получат положителен заряд от ярки изживени емоции чрез участие в програмата „Работа и пътуване в САЩ“
Получих виза за 4 месеца работа и 1 месец пътуване. Видях щата Масачузетс, Кейпкод /много известен туристически район с приоритети за хората от Третата възраст/, три дена бях във впечатляващия Ню Йорк. Използвах слушача да участвам в „Ню Йорк салса международен конгрес“, който се провеждаше от 2 - 7 септември и аз бях там на 3 и 4 септември. От Балканите бях единствен. Всички много се учудиха, че от далечна България проявяват интерес към салсата и че я познават. Бях на няколко латински партита, със социални танци. Имаше много салса танцьори от Чикаго, дори от Сингапур. Според програмата трудовото наговарване не би било по-голямо, отколкото трябва за нискоквалифициран труд, който се заплаща с по 10 долара на час, платими в края на седмицата - в петък. Естествено 40-часовата седмица не покрива разходите и се налага да се работи на още едно място - в супермаркет, в магазини като „Мосю Бриколаж“, в голф комплекси, в хаус кининг и пр., в зависимост от щата и района. Американците работят по 50-70 часа, като квалифицираните работници имат определена годишна запла-

та, договорът за която се преподписва всяка година. Много мобилни, американските граждани преследват парите като луди, всичко е подчинено на парите, използват всяка възможност да печелят пари. Щастливи са единствено ако печелят с труда си и още повече с ума си. А заплащането е наистина добро. Американският стандарт на живот е много висок. Но храната, бензинът и възможността за труд са еднакво достъпни за всички.
Повечето янки са доста глупави /не хитри като нас/ и ограничени в мисленето си. Някои не са напускали щата и града, където живеят, но американската политиката на възпитание води до убеждението, че САЩ са най-велики на света. Аз съм проевропейски настроен. България не е Европа, макар да се намира в нея, страната ни определено притежава много ресурси и ние трябва да ги преоткрием. Като една малка държава, неразполагаща с огромни природни богатства, наш най-голям потенциал е човешкият ресурс.
Допада ми моделът на Испания, Австрия. Работната атмосфера в Европа не е с такъв краен работохолизъм, както в Америка. Ставах в 4 ч., в 5 с велосипед съм в супермаркета, където работя до обяд, после след кратка обедна почивка до 11 вечерта работя на друго място. После бързо се връщам само за 4 часа сън. Няма партита, няма купони. Никакъв шум след 11.30 ч. вечерта, независимо какъв си - губернатор,

съдия или полицай. Забавления са възможни само през годишната отпуска, която се договаря предварително с работодателя и не е повече от 10-15 дни. Алкохолна дестинация сме ние за Европа. В САЩ алкохолът и цигарите се продават в отделни магазини, които са с ограничено работно време.
Пушенето е забранено абсолютно навсякъде в Ню Йорк. Пушачите намаляват, защото при този труд за пари как ще дадеш 15 долара за една кутия цигари? Леко пийнали съм виждал, но много рядко. САЩ е нация от емигранти и между тях има определена лоялност.
Смело мога да кажа, че българите са на доста голяма почит, и като работници, и като интелект. Американците ни смятат за качествени хора, защото повече от дошлите в Америка са били кръгла нула, започнали са с мнение на чинии, но в последствие показват качества и в страната на неограничени възможности - можеш да станеш милионер. Работиш - получаваш. Имаш възможности за печалба и забогатяване.
Мой колега бе 56-годишен, изплаща 30 години къща и кола. Това е естествено за голяма част от американските семейства. Когато се роди дете, му се прави директно влог от родителите, за да учи, а 15-16-годишните вече работят, за да си съберат средства. На завършването се предоставя работна оферта. ВУЗ е мечта на

Студентът Константин Костадинов - в Бостън, САЩ. Фото: Личен архив

много хора в Америка, а не като у нас - да има незаети места за студенти. У нас смятам, че образованието е на висок ниво, колкото и да го плюят. В САЩ едностранчиво им внушават, че не бива да говорят лошо за Америка. Много си вярват, имат световни протекции със статута си на американски граждани, където и да отидат, банковата сметка е тяхната „светая светих“. Политиците подмолно и съвършено подготвят народа за възприемане на световните конфликти, в които САЩ са замесени, за ролята на САЩ като световен хегемон, за избора на бъдещия президент /определени индикации имаме за жена-президент като се визира Хилари Клинтън/ Хареса ми адекватното заплащане на труда.
В България от работа не ста-

ваш богат, а гърбат. Хареса ми начинът на живот, но храната и някои елементарни неща от бита - не! През цялото време ме смущаваше висшата форма на лицемерие, което те са превърнали в изкуство. Аз не можах да се пречупя. Те по 24 часа са учтиви, карам си колелото и ме спират да ме питат как съм?!
Колко печелиш можеш да кажеш, не питай никога към коя партия си, държат много на парите, финишките знаци са издигнати култ, дълбоко се почита църквата и семейството. Да, така е. Полетът ми от Истанбул ми даде възможност да видя източен космополитен град, в сравнение с американския космополитен първенец Ню Йорк. /Това е една още полдълга тема за разискване./ Нито едно бездомно куче

или котка. Нито в малките, нито в големите градове. Законите се спазват, до точките и запетите, както за хората, така и за животните. Корупцията е на високите етажи, долу няма.
За един друг, различен свят, ни разказа Константин. Според него Америка често няма нищо общо с това, което ни говорят за нея. Има много бедни хора, няма средна класа, вътрешната политика, която следват от 50 години е да има много бедни и много богати и богатите да стават още по-богати и въпреки това Щатите са място, където ако работиш - успяваш.
А може би смисълът е в това да има повече американци със стремеж да станат богати, което е една надеждна прогресия за бъдещето.
Маруся КОСТОВА